

A meghallgatási tisztviselő zárójelentése a COMP/E-1/38.823 – Felvonók és mozgólépcsők ügyben folytatott eljárásról

(az egyes versenyjogi eljárásokban a meghallgatási tisztviselők megbízásáról szóló, 2001. május 23-i 2001/462/EK, ESZAK bizottsági határozat 15. és 16. cikke alapján – HL L 162., 2001.6.19., 21. o.)

(2008/C 75/08)

A határozattervezettel kapcsolatban az ügy során a következő észrevételek merültek fel:

Az eset összefoglalása

A jelenlegi ügyet egy 2003 nyarán érkezett bejelentés alapján indították. A bejelentő arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy az Európai Unió négy fő felvonó- és mozgólépcső szállítója kartelltevékenységet folytat.

2004. januártól kezdődően a 17. rendelet 14. cikkének (3) bekezdése alapján számos országban – eredetileg Belgiumban és Németországban, később pedig Luxemburgban és Hollandiában – vizsgálatot folytattak. E vizsgálatok és a kartellügyekben a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló közlemény (engedékenységi közlemény) szerinti kérelmek nagy száma bizonyítékot szolgáltatott a Bizottságnak azzal kapcsolatban, hogy megállapodások és összehangolt magatartások útján sor került az EK-Szerződés 81. cikke (1) bekezdésének megsértésére. A kifogásközlésben leírt tényeket a határozattervezet egyik címzettje sem vitatta.

Az eljárás kezdete, az aktába való betekintés, a szóbeli meghallgatás jogáról való lemondás

2005. október 7-én a Bizottság kifogásközlést küldött a következő vállalkozásoknak: KONE Belgium S.A., KONE GmbH, KONE Luxembourg S.A.R.L., KONE BV Liften en Roltrappen, KONE Corporation (a továbbiakban együttesen: KONE), N.V. OTIS S.A., Otis GmbH & Co. OHG, General Technic-Otis S.A.R.L., General Technic S.A.R.L., Otis BV, Otis Elevator Company (a továbbiakban együttesen: OTIS), Schindler S.A./N.V., Schindler Deutschland Holding GmbH, Schindler S.A.R.L., Schindler Liften BV, Schindler Holding Ltd (a továbbiakban együttesen: Schindler), ThyssenKrupp Liften Ascenseurs N.V./S.A., ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, ThyssenKrupp Fahrtruppen GmbH, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg S.A.R.L., ThyssenKrupp Liften BV, ThyssenKrupp Elevator AG és ThyssenKrupp AG (a továbbiakban együttesen: ThyssenKrupp), Mitsubishi Elevator Europe BV, United Technologies Corporation, valamint két másik vállalkozás.

A vállalkozások DVD-n, másolat(ok) formájában megkapták a Bizottság vizsgálati aktáját. Az engedékenységi közlemény alkalmazásáért folyamodók által benyújtott szóbeli közlésekkel kapcsolatos dokumentumokba a Bizottság épületeiben lehetett betekinteni.

A kifogásközlés összes címzettje írásban juttatta el észrevételeit a Bizottság által emelt kifogásokkal kapcsolatban.

A kifogásközlés egyik címzettje sem kérte a szóbeli meghallgatást, ennél fogva ebben az ügyben erre nem került sor.

A felek által kifogásolt eljárási kérdések

A jelen határozattervezetet megelőző eljárás folyamán számos eljárási kifogást nyújtottak be, kiemelve a következőket:

– A kifogásközlésre adott válasz határideje

A kifogásközlés legtöbb címzettje kérte a válaszára adott határidő (a DVD megérkezésétől számított két hónap) meghosszabbítását. A szóban forgó vállalatok számára az egyéni kérelmeiket alátámasztó okok helytállóságának megfelelően, 2006. február 21. és 27. között jelöltem ki új határidőt.

– Egyetlen kifogásközlés készítése és a bizottsági akta felépítése

Az illetékes bizottsági szolgálat úgy határozott, hogy az ügyben érintett vállalkozásoknak egyetlen kifogásközlést küld, amely a vizsgálat tárgyát képező összes országgal foglalkozik, tekintet nélkül arra, hogy a szóban forgó vállalkozás az összes országban és leírt gyakorlatban részt vett-e. A Bizottság ezenfelül úgy határozott, hogy a kifogásközlés minden címzettjének hozzáférést biztosít a teljes aktához (minden országgal és gyakorlattal kapcsolatban, kivéve az üzleti titkokat vagy az egyéb bizalmas információt). A feleknek lehetőséget biztosítottak, hogy a hozzáférés ilyen alapon történő biztosítása előtt kifejezzék véleményüket a meghallgatási tisztviselőnek.

A United Technologies Corporation, a Schindler, az OTIS és a ThyssenKrupp szerint a Bizottságnak elhatárolt és különálló kifogásközlést kellett volna küldenie a címzetteknek a különböző országokban alkotott kartellekben való részvételüknek megfelelően, valamint másképpen kellett volna felépítenie az aktát, figyelembe véve, hogy a Bizottság különálló, nemzeti piacokat érintő jogsértést feltételezett, nem pedig egy páneurópai kartell létezését. Véleményük szerint azoknak a vállalkozásoknak, amelyeket egy országban elkövetett jogsértéssel vádoltak meg, csak a szóban forgó országra vonatkozó akta dokumentumaihoz kellene hozzáférnie. Ezenfelül azon a nézetem voltak, hogy a más országban lévő kartellben részt vevő, a kifogásközlés címzettjei közt szereplőknek nem fűződött jogos érdeke a bizottsági akta összes dokumentumába való betekintéshez. Más felek eltérő véleményen voltak.

Válaszomban figyelembe vettem, hogy az illetékes bizottsági szolgálat bizonyos szabadságot élvez annak eldöntésekor, hogy az egymással kapcsolatban állónak ítélt jogsértéseket közösen vizsgálja ki. Tájékoztattam a feleket, hogy amennyiben léteznek olyan objektív okok, amelyek az illetékes bizottsági szolgálatot arra a következtetésre vezethették volna, hogy a vizsgált versenyellenes magatartás átfogó és alapos elemzése megköveteli a földrajzi piacokra való lebontást, akkor elfogadom az észrevételüket. A vizsgálati módszer, a feltételezett jogsértések természete és a vállalkozások alapos ellenőrzése után úgy tűnt számomra, hogy elegendően indokolt abból kiindulni, hogy a szóban forgó különböző piacokon elkövetett feltételezett jogsértések kellő mértékben összefüggtek ahhoz, hogy közös vizsgálat tárgyát képezzék. A különleges tényezők fényében úgy ítélt meg, hogy az illetékes bizottsági szolgálat megfelelően cselekedett, amikor az ideiglenes következtetés (mely szerint a jogsértések négy különálló nemzeti kartellt képeznek) levonása után közös vizsgálat lefolytatása mellett döntött.

Az aktába való betekintést illetően úgy vélem, hogy a Közösségek versenyjoga és a Közösség bíróságainak joggyakorlata megfelelően biztosítja a vállalkozások bizalmasnak minősített információjának védelmét, és biztosította a vállalkozásokat arról, hogy bármely olyan információ, amelynek nyilvánosságra hozása jelentős és súlyos kárt okozna, különleges védelmet élvez a közigazgatási eljárások során. Ezt az elvet a jelen ügy során is tiszteletben tartották.

– *Egyéb dokumentumokba való betekintés*

A KONE kérelmezte, hogy további dokumentumokba is betekinthesse, többek között az első vizsgálatokat elindító, a Bizottsághoz érkezett bejelentés részletesebb összefoglalójába, valamint a németországi vizsgálatok előkészítéséhez kapcsolódó belső bizottsági dokumentumba. Ezen dokumentumok segítségével kívánták bizonyítani, hogy a Bizottság engedékenységi közleményének értelmében teljes mentesség illeti meg őket.

A bejelentést illetően a Bizottságnak kötelessége, hogy gondoskodjon a bejelentő személyazonosságának védelméről a megtorló intézkedések elkerülése végett⁽¹⁾. Különösen azokban az esetekben, ahol nagyvállalatoknál folytatnak vizsgálatot a versenyjog feltételezett megsértése miatt, a Bizottságnak kötelessége, hogy megvédje a visszaélést jelentő személyt a személyazonosságának esetleges nyilvánosságra kerülése esetén várható kemény reakcióktól. Ennek megfelelően – bár azonosítottam néhány bekezdést, amelyeket nézetem szerint a KONE megkaphat a bejelentő névtelenségének veszélyeztetése nélkül, és amelyeket ezt követően hozzáférhetővé tettek – jóváhagytam az illetékes bizottsági szolgálat döntését, hogy ebben az ügyben nem engedélyezi az eredeti bejelentésbe történő betekintést.

A belső dokumentumokba való betekintés kérelmével kapcsolatban az ítélezési gyakorlat, valamint a Bizottság aktájába való betekintés szabályairól szóló bizottsági közlemény alapján a Bizottság belső dokumentumai elvben nem hozzáférhetőek. Nézetem szerint egy vállalkozás pusztán állítása, mely szerint belső dokumentumok hasznosak lehetnének a védelme előkészítéséhez, nem szolgáltat alapot arra, hogy a Bizottság köteles legyen hozzáférhetővé tenni e dokumentumokat. Ellenkező esetben a belső adatok hozzáférhetlenségének elvét megváltoztatnák, és ezzel súlyosan sértenék a Bizottság belső megfontolásainak titokban tartásához fűződő jogos érdeket. Úgy gondolom, hogy inkább a bizottsági szolgálatoknak kell azonosítani, és – megfelelően indokolt kérelem alapján – egyeztetnie a meghallgatási tisztviselével, hogy a Bizottság belső dokumentumai tartalmazzanak-e olyan tényszerű bizonyítékot, amely elengedhetetlenül fontos valamelyik fél védelméhez. Az ellenőrzés után úgy találtam, hogy ebben az esetben ez a feltétel nem állt fenn. Ennek megfelelően a betekintést nem engedélyezték.

⁽¹⁾ A Bíróságnak a 145/83. sz. Stanley George Adams kontra Bizottság ügyben 1985. november 7-én hozott ítélete (EBHT. 1985., 3539. o.), valamint a Bizottság aktájába való betekintés szabályairól szóló, 2005. december 13-i bizottsági közlemény (19) bekezdése.

A határozattervezet

A határozattervezet már nem tartalmazza a két másik vállalkozás elleni kifogásokat. A kifogásközlés egyéb címzettjeit illetően helyesbítettek néhány kisebb számítási hibát, ez azonban nem befolyásolta a jogsértés kezdő és záró dátumát (kivéve az OTIS hollandiai kartellben történő részvételét illetően, mely esetben a kezdő dátumot későbbre tették).

A Bizottságnak benyújtott határozattervezet csak olyan kifogásokat tartalmaz, amelyek esetében a feleknek lehetőségük volt álláspontjuk kifejtésére.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a felek meghallgatáshoz való jogát ebben az ügyben teljes mértékben tiszteletben tartották.

Brüsszel, 2007. február 12.

Karen WILLIAMS
